

Sygn. akt III PK 65/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa T. K.

przeciwko Wielospecjalistycznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 listopada 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

z dnia 27 października 2015 r., sygn. akt VI Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, i zasądza od skarżącego na rzecz strony pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów, zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, oddalając dalej idący wniosek w tym zakresie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 27 października 2015 r. oddalił skargę powoda T.K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 marca 2014 r., oddalającym jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 3 lipca 2013 r.

Skarżący wskazał, że skargę wnosi z powodu wykrycia faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których nie

mógł skorzystać w prawomocnie zakończonym postępowaniu. W tym zakresie odwołał się do informacji o orzeczeniu zapadłym w jego własnej sprawie przed Sądem Najwyższym w dniu 5 marca 2015 r., III PK 109/14, a także do wyroków Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z: 15 maja 2014 r., I ACa 806/13; 26 czerwca 2014 r., I ACa 938/13; 29 maja 2014 r., I ACa 805/13; 23 kwietnia 2013 r., I ACa 12/13, oraz ich uzasadnień, a także poprzedzających wyroków Sądu Okręgowego w G. oraz ich uzasadnień, a także licznych innych okoliczności oraz jego własnej kontestacji dowodów zebranych w sprawie, w której wnosi skargę o wznowienie postępowania.

Według Sądu Okręgowego wskazane przez powoda podstawy wznowienia po części nie występują, a po części były niezasadne. W szczególności środek dowodowy w postaci wyroku Sądu Najwyższego z 5 marca 2015 r. został ogłoszony po zakończeniu postępowania w sprawie VI Pa [x], zatem odwołanie się do niego w skardze o wznowienie nie jest sposobem na spełnienie wymaganej przesłanki ustawowej, skoro wyrok ten nie istniał w momencie trwania postępowania w jego sprawie VI Pa [x]. Taka ocena dotyczy również pozostałych okoliczności i przyczyn wznowienia, ponieważ jego podstawą nie może być środek dowodowy powstały dopiero po uprawomocnieniu się zaskarżanego orzeczenia. Ponadto skarżący nie wykazał, aby powód w toku prawomocnie osądzzonego postępowania nie mógł skorzystać z dowodu przesłuchania stron. Przesłanki z art. 403 § 2 k.p.c. spełniał jedynie wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 kwietnia 2013 r., I ACa (...), który wszakże ten nie był wystarczającym do wzruszenia zaskarżonego wyroku. Gdyby nawet Sąd orzekający dysponował w chwili orzekania tym dowodem, to nie miałby podstaw do odmiennej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcia kontestacji powoda za prawdziwe ani uzasadnione.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie licznych przepisów prawa materialnego i procesowego, argumentując w wielostronicowym uzasadnieniu, że w jego ocenie skarga jest oczywiście uzasadniona. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi, który wydał zaskarżony wyrok, bądź innemu Sądowi równorzędnemu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona pozwana wniosła o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia jej do rozpoznania, a w razie przyjęcia skargi do rozpoznania - o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym w wysokości 720 zł wraz z opłatą „skarbową” w wysokości 17 zł, utrzymując, że dochodzona kwota na pokrycie kosztów zastępstwa procesowego stanowi adekwatny ekwiwalent nakładu pracy pełnomocnika procesowego strony pozwanej „związany z dokładnym przeanalizowaniem treści skargi i sporządzeniem niniejszej odpowiedzi”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługiwała na przyjęcie do merytorycznego rozpoznania już dlatego, że dotyczyła oddalenia skargi o wznowienie postępowania zakończonego zaskarżonym wyrokiem, od którego była wniesiona skarga kasacyjna oddalona wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2015 r., III PK 109/14. Taki stan rzeczy wykluczał wznowienie postępowania w tej samej sprawie od prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji, który był już poddany merytorycznej weryfikacji kasacyjnej i to z uwzględnieniem okoliczności zweryfikowanych przez Sąd Najwyższy, które uporczywie kontestuje skarżący, tym razem w kolejnym postępowaniu o wznowienie postępowania zakończonego zaskarżonym prawomocnym wyrokiem Sądu drugiej instancji, który był poddany merytorycznej weryfikacji kasacyjnej. W wyżej wymienionym wyroku Sąd Najwyższy negatywnie osądził te same okoliczności uporczywie kontestowane w kolejnej skardze kasacyjnej, tym razem od kończącego postępowanie w sprawie ze skargi o wznowienie postępowania. Wymieniony wyrok Sądu Najwyższego nie stanowił ani nie zawierał żadnego nowego środka dowodowego ani nie wskazywał jakichkolwiek nowych okoliczności sprawy, które wymagałyby ponownej weryfikacji dowodowej, ponieważ istota sprawy została wyjaśniona w motywach uzasadnienia wyżej wskazanego orzeczenia najwyższej instancji sądowej, z którymi nie zapoznał się skarżący, a które w żadnym razie nie wymagają, ale oczywiście wykluczają kolejną kontestację procesową prawidłowo negatywnie osądzonych roszczeń skarżącego.

Powyższy stan rzeczy dyskwalifikował wniosek skarżącego o rzekomo oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej, która jako ewidentnie bezzasadna nie została przyjęta do merytorycznego rozpoznania w zgodzie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. Równocześnie Sąd Najwyższy zasądził od skarżącego na rzecz strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego w podstawowej („minimalnej”) wysokości, uznając je za adekwatny ekwiwalent za sporządzenie odpowiedzi na skargę kasacyjną, która ponadto nie została przyjęta do rozpoznania zasadniczo z innych przyczyn niż zawarte w replice pozwanego, co usprawiedliwiło oddalenie dalej idącego wniosku w tym zakresie.